

कलापकम्” वहे आलम्बिभिश्चन्द्रकिणः कलापेः। “दृष्टेव निर्वर्जितकलापभरामधस्तात् व्याकीर्णमाख्यकवरां कवरीं तरुणाः” भाषः। भूषणे “सुक्ताकलापस्य च निष्ठावस्य” कुमा० “सुक्ताकलापस्य सुक्ताभूषणस्य” मल्लि०। काञ्चग्राम् “रश्मनाकलापगुणेन बधूः” भाषः। ईतूणे तूणश्च शरपूर्यः चर्म्ममयः भस्त्रारूपः यथाह “कलापिनः” कात्मा० २२, २, १८, व्या० “कलापयञ्देन शरपूर्यां चर्म्ममयी भस्त्रोच्यते” कर्कः। “कलापी चषाळः” व्या० श्रौ० ६, ७, १८, “सा मेधी व्यपप्रदेशे धान्यपूजैर्विहा तिष्ठति स एव चषाळो भवति” नारा० वृत्त्युक्तेः धान्यपूजानां शरद्व्यत्यारोपेण बद्धशरवत्पशुणयोः शास्त्रवत्त्वम् इति तथा च गौण्या चषाळस्य कलापित्वम्। ७शरे “कलापिनौ घट्टपाणी शोभमानौ दिशोदश” रामा० १, २२, ७, अत्रार्थे जीवत्वमपि “परोक्षमानः पार्श्वानां कलापानि घनं पि च” भा० व० १५७ अ०। ८धनुर्वि। “हारिद्रव्यां ये त्वेते हेमपुङ्गाः शिलाशिताः (शराः)। नकुलस्य कलापोऽयं पञ्चशार्दूलवत्पशुः। “येनासौ व्यजयत् कर्त्तृणां प्रतीचीं दिशमाहवे” भा० वि० ६५ अ० नकुलस्तकथने। ९अर्द्धचन्द्राकारास्त्रभेदे च “खड्गान्श दोष्टान् दीर्घान् कलापांश्च महाधनान्। विपाठान् क्षुरधारांश्च धनुर्भिर्निदधुः सह” भा० वि० १५ अ०। कलापः कार्त्तिकेयमयूरपिच्छः उत्पत्तिस्थानत्वेनाख्यस्य अच्। १० व्याकरणभेदे कार्त्तिकेयमयूरपिच्छयोनित्वात्तस्य तथात्वम्। “अधुना स्वल्पतन्त्रत्वात् कातन्त्राख्यं भविष्यति। तद्वाहनकलापस्य नाम्ना कलापकं तथा” दृष्टकथासारः। ११पामभेदे। “देवापिर्वीगमास्याय कलापपाममास्थितः। सोमवंशे कलौ नटे कृतादौ स्थापयिष्यति” भाग० ६, १२, १२, “सुदर्शनोऽप्याग्निवर्ष्यः शीघ्रस्तस्य भरः सुतः। योऽसावाको योगविद्वः कलापपाममास्थितः। कलेरन्ते सूर्यधंशं नष्टं भावयिता पुनः” भाग० ६, १२, ५, “सत्यभामा तथैवास्या देव्यः कृष्णस्य सप्तताः। वनं प्रविशिशूराजं सपदे कृतनिश्चयाः। फलमूलादिभोजिन्यो हरिध्यानैकतत्पराः। हिमवन्तमतिक्रम्य कलापपाममाविशन्” भा० श्रौ० ७ अ०। तेनास्य हिमवदुत्तरपार्श्वे सन्निवेश इति ज्ञयते। चन्द्रे तु कलामाप्नोति व्याप-अण् कलां पाति पा-क वा व्युत्पत्तिः। तस्य कलापतित्वात् कलाधारत्वाच्च तथात्वम्। १३विदग्धे लि० मेदि० विविधकलाधरत्वात्तस्य तथात्वम्।

कलापक इ० कलाप+स्वार्थे कन्। १कलापार्थे, २कृत्स्नस्त्व-बन्धे, हेमच० एकवाक्यतापक्षे ३श्लोकचतुश्चे न०। “अन्धोबद्धपदं यद्य” तेनैकेन च सुतकम्। हाभ्यां युष्मच्च सन्धानितकं त्विभिरिहेष्यते। कलापकं चतुर्भिश्च पञ्चभिः कुलकं मतम्” सा० ८० उक्तेः किराते उदा० “लोकं विधात्वा विहितस्य गोप्त्रं चतस्य सृणन् वसु जैतमोजः। तेजस्विताया विजयैकदृष्टेर्निघ्नन् प्रियं प्राणमिवाभिमानम्”। श्रीहान्तैराप्रजनोपनीतः संशय कच्छेण नृपेः प्रपन्नः। वितानभूतं विततं पृथिव्यां ययः समूहस्त्रिदिविकीर्त्तम् २। वीर्यावदानेषु कृतावमर्षस्तत्त्वभूतामिव सम्प्रतीतिम्। कुर्वन् प्रयासव्ययमायतीनामर्कत्विषामह इवावशेषः ३। प्रसज्य योऽकाश परैः प्रशुक्तः कर्त्तुं न शक्यः किमुताधिकर्त्तुम्। नवीकरिष्यन्तुपशुष्यदाङ्गैः स त्वदिना मे हृदयं निवारः ४। कलापिनोमयूरायस्मिन् काले सोऽपि कालः कलापी उपचारात् तस्मिन् काले देयमृणम् “कलाप्यन्त्ययववसाहन्” पा० वुन्। कलापक २तत्काले देये अन्ते न० सि० कौ०।

कलापहीप इ० कलापो पामो हीप इव दृष्टत्वात्। कलाप-पामे स च पामः हिमवन्तमतिक्रम्य उत्तररत्न वर्त्तमानः कलापयञ्दे दर्शितः। “अग्निवर्णसुतः शोषः शीघ्रस्य तु भरः सुतः। मरुस्तु योगमास्याय कलापहीपमास्थितः” हरिवं० १५ अ०। अस्मैव कलापपामत्वेन भाग० ६, १२, उक्तेः तच्च वाक्यं कलापयञ्दे दर्शितम्।

कलापिन् इ० कलापोवर्हेऽस्यास्ति इति। १मयूरे तद्वद्व्यत्याशावाति २वटद्वये मेदि०। व्याप-विनि कलस्यापो ईत०। ३कोकिले। “ध्वनिहृदज्जितकलाः कलापिनः” भाषः। “कलापिनामुद्धतद्वत्त्वहेतो” रघुः। ४कलापयञ्दार्थवति लि० कलापयञ्दे रामायणादिवाक्यमुदाहृतम्। स्त्रियां क्रीप्। ४वैशम्पायनान्तिवाशिभेदे पु० तदन्तेवासिनस्य व्याव-व्यः कङ्कः कमलः कृष्णामरुणि ताण्ड्यः श्यामायनः कठः कलापीति कलापिनोऽन्तेवासिनश्च हरिद्रुः खड्गली तुम्बुरुलपद्येति चत्वारः” मनो०। “कलापिवैशम्पायनान्तेवासिभ्यः” पा० तेन प्रोक्तमधीयते विनि। कलापिनस्तत्प्रोक्ताभ्यो हृषु २०३०।

कलापिनी स्त्री कलापयञ्दोऽस्त्यस्याम् इति। १राजौ राजनि० कलापतल्याकारवत्कीः २नागरद्वस्तायां राजनि०।

कलापूर्य इ० कलाभिः पूर्यः। १चन्द्रे शब्दचन्द्रिका। २कलाभिः पूर्ये लि०। “सदा भवान् फाल्गुनस्य शुभैरस्मान्